

hoe daar in het hooge noorden Kerstfeest wordt gevierd. Het is de donkerste tijd van het jaar, omdat de zon slechts korten tijd te voorschijn komt overdag, en toch is de Kersttijd voor velen de tijd van het werkelijke Licht. Moge Kerstfeest voor jullie allen ook een tijd van „Licht” beteekenen.

Over den Winter.

Een geleerde, Doctor Easton, die heel knap in sterrenkunde en weerkunde is, heeft uit allerlei archieven en oude geschiedenisboeken gegevens bijeen verzameld — en nu zul je staan te kijken! — over elf honderd zeven en vijftig winters!

Over de winters van het jaar 760 af — tot 1917 toe. Van 760 af!

Dr. Easton heeft gemerkt dat de jaren elkaar opvolgen in reeksen. Reeksen jaren, waarin je weinig of geen kans op een strengen winter hebt, en reeksen jaren, waarin je er wel degelijk kans op hebt. Sedert 1917 is er weer een reeks jaren begonnen, waarin we een goede kans maken op een strengen winter.

De winter van 1709 was heel streng. Toen begon het toch pas na Nieuwjaar te vriezen. Maar al spoedig was de grond „drie ellen diep” — dat 's dus bijna twee meter diep, bevroren. 's Nachts, in de boschrijke streken, klonken de knallen in 't rond. Omdat de boomen tot op het merg bevroren waren en barstten. En in de bergstreken, sprongen de rotsen stuk — nu, dat 's niet erg. Dan werden ze alleen een beetje kleiner.

Het boek vermeldt een winter — neen, zooiets had ik niet voor mogelijk gehouden. Het was de winter van 1289.

Met Kerstmis en Driekoningen versierden de meisjes in Keulen zich met frissche kransjes viooltjes, primula's en eereprijs. In den Elzas werd Kerstmis gevierd onder de bloeiende boomen. De wijngaarden bloeiden overal in West-Duitschland vóór 13 Januari. Met Kerstmis zwommen de jongens in het Meer van Constanz! De boomen behielden hun bladeren tot de nieuwe blaadjes kwamen!

NANNIE VAN WEHL
